

ІРИНА БОРЗОВА ПРО ОЗДОРОВЛЕННЯ ДІТЕЙ

с.5

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

18 липня 2024 року №29

ФОТОРЕПОРТАЖ З ДНЯ МІСТА

с.8-9

KAZATIN.COM

ПЕКЕЛЬНА СПЕКА У КОЗЯТИНІ

- ▶ Останній тиждень метеорологи фіксують чергові температурні рекорди
- ▶ Прихопивши пірометр, наші журналісти прогулялися містом під розжареним сонцем і перевірили, яка температура на ринку, площі, в сквері та на вулицях
- ▶ Обережно, цифри можуть вас злякати

с.2

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн	6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн	12 місяців – 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділення

ТВОЄ КОЛО
МІСЬЧИННА БІЗНЕС-ІНІЦІАТИВА

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди
оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 tvoekolo.com.ua

538855

УТС | PROCESSING EQUIPMENT

ЗАПРОШУЄ В КОМАНДУ

Міжнародний завод по виробництву біоенергетичного обладнання запрошує на роботу:

- токарів
- фрезерувальників
- електрозварників
- будівельників
- трактористів
- інженерів
- слюсарів
- електриків
- різноробочих

ЗАБЕЗПЕЧУЄМО ГІДНУ ОПЛАТУ ПРАЦІ, БЕЗОПЛАТНУ РОЗВОЗКУ АБО КОМПЕНСАЦІЮ ПРОЇЗДУ. ВСЬОГО НАВЧИМО ТА ДОПОМОЖЕМО АДАПТУВАТИСЯ.

+380 (98) 939 99 93 м. Козятин, вул. Довженка, 30-А (Міжрайбаза)

ПЕКЕЛЬНА СПЕКА: ЯКА НАСПРАВДІ ТЕМПЕРАТУРА НА ВУЛИЦЯХ МІСТА

Цікаво ■ Останній тиждень стає все жаркіше щодня, метеорологи фіксують чергові температурні рекорди. Прихопивши пірометр, наші журналісти прогулялися містом під розжареним сонцем. Ми перевірили, яка температура на ринку, площі, в сквері та на вулицях. Обережно, цифри можуть вас злякати

ОЛЕНА УДВУД

Понеділок, 15 липня. На годиннику 13 година. За даними метеорологічних служб, за вікном має бути +34...+35 градусів. Принаймні таку температуру обіцяють ресурси «Sinoptik.ua» та «Meteofo». Вирушаємо в місто, аби це перевірити. Для цього беремо пірометр — електронний пристрій, який дозволяє на відстані виміряти температуру повітря, предметів чи тіла.

Прямуємо на вулицю Куликівського. Обрали саме її, адже після капітального ремонту на тротуарі обабіч цієї вулиці затінку практично немає. Усе через те, що видалили всі без винятку дерева (якщо пригадаєте, до цього на Куликівського росли липи, які викорчували перед тим, як класти новий асфальт на дорозі).

Вмикаємо пірометр і направляємо його на пішохідну доріжку. Пристрій показує +54 градуси. Виміри ми проводили у двох точках — перед танком та за колишнім магазином кормів. У обидвох випадках температура була однаковою. Що цікаво, постамент танка мав температуру +44. Припускаємо, причина в тому, що пам'ятник частково відбиває тінь на мармурові плити.

Можливо, у приватному секторі, де немає асфальту, прохолодніше? Йдемо на вулицю Пів-

денну (колишня Бессарабова), щоб це перевірити. Направляємо пірометр на ґрунтову дорогу, куди світить сонце. Пристрій видає +48. Справді, дещо менша температура. На тій же вулиці під деревом взагалі райський куточок, бо там у тіні +28.

Із вулиці Південної виходимо на Незалежності. Перше, що зустрічається нам дорогою — дитячий майданчик перед п'ятиповерхівкою. Міряємо температуру. На екрані пірометра з'являється позначка +40. Не дивно, що тут практично нікого немає — на гоїдалці катається тільки одна дівчинка. Ще спекотніше у сквері, де понівечена фотозона «Я люблю Козятин». Там на момент нашого візиту було +46. А в тіні під липою за кілька кроків від цього місця +25 градусів. Загалом зробили висновок, що на Незалежності трохи легше дихається, ніж на Куликівського. Можливо, причина в тому, що тут принаймні коли-не-коли зустрічаються дерева та росте трава?

Прямуємо на зупинку «Пошта». Зазвичай тут дуже людно, адже через неї курсують усі міські маршрути, а нині — ні душі. Направляємо пірометр на лавку, яка в затінку. Пристрій показує +33.

На черзі маленький базарчик, а саме вулиця Василя Земляка. Тут спекотно, майже як на Ку-

ликівського — асфальт нагрівся до +52. Тіні практично немає, лишень біля магазинів. Йдемо до одного з них. Козятинчани називають це місце «колишня «Цукерочка». У затінку дрімає кіт. Не важко здогадатися, чому чотирилапик сховався саме сюди — під магазином температура на цілих двадцять градусів нижча і становить +32.

Рухаємося далі, до міського скверу. На старому дитячому майданчику, де завжди гамірно і багато мам із дітками, відвідувачів можна порахувати на пальцях однієї руки: четверо людей сидять на лавках у затінку, дівчинка грається у тому місці, куди падає тінь. І це зовсім не дивно, адже майже увесь майданчик під палючим сонцем. І тут

Найспекотніше виявилось на старому дитячому майданчику в парку: о другій дня він був під палючим сонцем

не на жарт спекотно: пірометр показує аж +56. Не набагато холодніше на площі — на сонці температура сягнула +53. Була вже 14 година дня. Натомість у затінку вдвічі прохолодніше — під райськими яблунами +26. Таку ж температуру показав пірометр у тіні на вулиці Героїв Майдану.

Додамо, що 14 липня у Вінниці зафіксували температурний рекорд. За повідомленнями обласного гідрометцентру, того дня у місті максимальна температура досягла позначки +38,4 градуса. Попереднє рекордне значення цього дня було 14 липня 1951 року. Тоді стовпчики термометра піднялися до +32,3 градуса. Вінниччина наразі перебуває в епіцентрі температурної аномалії — за даними

Міський сквер. Пірометр показує +56 градусів

Вулиця Незалежності, температура на сонці +46. На Куликівського, де дерев зовсім немає, ще спекотніше

ресурсу Climatebook, у нашій та ще декількох областях України фіксують перевищення температури на 12 градусів вище від норми. В обласному гідрометцентрі прогнозують, що найближчими днями спека ще триматиметься.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА KAZATIN.COM

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Андроїд-маркета або аналогічна)

Через Козятин на Одесу курсує новий поїзд

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Укрзалізниця призначила новий поїзд, що курсуватиме з Києва до Одеси. Зупиняється він і в Козятині. Перший рейс новопризначеного поїзда Інтерсіті №761/762 за маршрутом Київ —

Одеса 9 липня успішно прибув до приморського міста — зі 100% населеністю в обох напрямках.

— Бачимо стійкий попит і надалі — наступний рейс цього поїзда в обох напрямках теж розпроданий більше ніж на 95%, — зазначають в УЗ.

Додають, що між Києвом та Одесою курсують вагони МПЛТ, які раніше здійснювали рейси між Києвом та Черніговом: їм на заміну на цей маршрут прийшов капітально модернізований електропоїзд ЕД-9 м, який пройшов ремонт на власних потужностях

Укрзалізниці влітку минулого року.

Отож, поїзд Київ-Одеса має такі зупинки у Козятині — в напрямку Одеси він у Козятині о 7.57, зупинка одна хвилина. З Одеси в напрямку Києва — о 20.01, зупинка теж одна хвилина.

UTC

PROCESSING
EQUIPMENT

БЛОГ

ПРЕССЛУЖБА
«UTC-УКРАЇНЬСЬКА
ТЕХНОЛОГІЧНА
КОМПАНІЯ»

Не багато козятинчан знають, що у нашому місті працює новітнє потужне підприємство, за яким майбутнє України. А ще менше знають, що воно виготовляє технологічне обладнання, яке конкурує з кращими світовими аналогами.

Днями ми відвідали Козятинський завод біоенергетичного обладнання UTC-Українська технологічна компанія та познайомилися з її керівництвом.

Виявилось, що засновник підприємства провів дитячі та юнацькі роки у нашому місті, а його бабуся викладала географію і хімію в автора статті.

Після знайомства колишній учень Козятинської школи №1, а нині засновник і керівник компанії UTC Євген Лукашевич розповів, що створює його підприємство.

Як з'ясувалося, UTC займається будівництвом біогазових та біоетанольних виробництв із застосуванням новітніх енергозберігаючих технологій та розробкою передових інженерно-технічних рішень для реалізації проєктів у цих сферах. Українська технологічна компанія працює у консорціумі зі світовими лідерами у цій галузі, такими як Intreris, Maguin, Promill (Франція), Adverio (Нідерланди) та Airco (Данія).

Сучасні європейські технологічні рішення та 28-річний досвід реалізації проєктів на українських підприємствах, дозволяють забезпечити наднизьку собівартість біоетанолу та біогазу.

— Ми робимо обладнання для дуже перспективних галузей. Біоетанольні та біоетанольні заводи, біогазові станції — це майбутнє України.

Біоетанол — це екологічний етиловий спирт 99,8%, який виробляють з біомаси, такої як відходи зерна, цукрового буряка та інших рослинних залишків сировини.

Біогаз — це продукт метанового бродіння органічних відходів із вмістом метану понад 50%. Використовується як енергетичний газ для виробництва електричної, теплової енергії та виробництва чистого біометану. Є відновлюваним заміником природного газу. Його отримують з гною, посліду, соломи, відходів харчової промисловості та інших фракцій біологічного походження.

Біометан — це збагачений метаном до 99% біогаз, який виготовляють у газоподібному та зрідженому стані. Використовують як моторне паливо та 100% заміник пального.

Використання біомаси та органічних відходів для виробництва

біоетанолу, біогазу та біометану дозволяє скоротити викиди парникових газів, покращити якість повітря та ґрунтів.

Технологія виробництва біопалива базується на індивідуальних розробках конструкторського відділу UTC, що дозволяє розробити оптимальне компоновочне рішення на 100% відповідним до задач виробництва.

Принцип компанії не продати, а створити сучасні європейські заводи в Україні, — розповідає Євген Лукашевич. — Підприємства без провідних технологій закриваються і будуть закриті. Понад 70% молокозаводів та цукрових заводів не витримали технологічної конкуренції та були закриті. Наприклад, у нашому районі закрилося 2 цукрових заводи та молокозавод, але зараз, завдяки новітнім технологіям, настає час відродження промисловості.

Ми побудували потужну 10 МВт біогазову станцію на базі Юзефо-Миколаївського цукрового заводу. Наразі таких великих станцій в Україні — 10, шість із них створені UTC. Загалом кількість біогазових станцій в Україні 60, але до 2030 року має збільшитись до 1000, що дозволить замінити споживання природного газу, а до 2050 року Україна має стати головним експортером в Європу. Приміром, зараз у Німеччині налічується близько 10000 біогазових станцій. Також побудовані нами біоетанольні заводи, за потужністю виробництва перевищують 50% виробленого біоетанолу в Україні.

— А як працюють біоетанольні та біогазові заводи?

— Вони переробляють відходи та надлишки некондиційної сировини. Залежно від попиту та якості сировини виробляють або біоетанол, або біогаз, або біометан. Усі підприємства працюють на безвідходній та енергозберігаючій технології, а кінцеві продукти реалізуються та дозволяють отримати додаткові доходи. Наприклад, при виробництві біоетанолу, крім компонентів моторного палива, виготовляють кормовий концентрат для тварин та зріджений діоксид вуглецю. При виробництві біогазу додатково виробляють електроенергію, зріджений діоксид вуглецю, газоподібний чи зріджений біометан, а також високоєфективні біологічні органічні добрива з високим вмістом біологічно засвоюваного азоту, фосфору та калію, що підвищують врожайність на 25-30%.

Окрім того, впровадження біотехнологій дозволяє отримати суттєві кредитні кошти на розвиток підприємства, в тому числі від міжнародних інвестиційних компаній.

Зараз ми будуюмо два заводи зі зрідження біометану для Юзефо-Миколаївської біогазової компанії та МХП (Ладизинська

Баштанський сирзавод (очищення стічних вод та виробництво біогазу)

Теофіпольський цукровий завод

Юзефо-Миколаївська біогазова компанія

пахтофабрика). Це перші заводи зі зрідження біометану в пострадянських країнах. Це 100% експортна продукція вироблена з відходів.

Нам потрібно побудувати сотні, тисячі заводів. Це величезний потенціал для майбутнього нашої України. Природного газу у нас недостатньо, тому біомасу потрібно перетворювати на біометан. Зараз 20 відсотків палива для перевезення вантажним транспортом у США — це зріджений метан. До 2050 в ЄС та США планують повністю замінити бензин та дизель.

Біоетанол може використовуватися як компонент моторного палива, який заміщує його до 85%, також його додають до бензину та дизелю.

Загалом, біопаливо є перспективним альтернативним видом палива, яке може допомогти нам зменшити нашу залежність від викопного палива та покращити навколишнє середовище.

— А не шкода зерно переробляти на біопаливо?

— Не шкода, на біопаливо використовується тільки неякісне зерно, а це близько 5% від усього збіжжя. Якщо таке зерно віддати на корм худобі, то з м'ясом ми можемо отримати мікотоксин, що може викликати онкологічні захворювання людини.

Тобто зерно з пліснявою має йти на переробку в біопаливо, — пояснив керівник компанії Євген Лукашевич і запропонував пройти по цехах підприємства.

На підприємстві 4 корпуси цехів. Перший — заготівельний, в якому використовують апарати автоматичної лазерної та плазменної порізки, механічного гнуття пресовки. Другий цех — механічної

обробки, де виконують токарні та фрезерні операції. Третій корпус — складальний та фарбувальний, в якому проводять зварювальні та механо-складальні операції, з використанням апаратів індукційного та лазерного зварювання. Четвертий корпус — логістичний, в ньому зберігається сировина та готова продукція.

Під час півдвідування підприємства, у перших трьох цехах журналіст побачив теплообмінники різних розмірів. У третьому цеху станок, на якому згинають заготовки до спірального теплообмінника.

Про цей теплообмінник розповів голова ревізійної комісії підприємства Олександр Слободяник.

— Такий теплообмінник, завдяки унікальній конструкції, дозволяє ефективно використовувати теплообмін в обмеженому просторі.

Основний принцип роботи спірального теплообмінника полягає у створенні спіралевидної конструкції для підвищення ефективності теплообміну.

— Так теплообмінник — це є котел, тільки високої ефективності?

На це питання відповів засновник компанії:

— Котли — то не наш рівень, хоча щось подібне ми збудували й поставили у Національному парку «Межигір'я».

Два наші теплообмінники котельного типу забезпечують теплом таку велику площу.

— А ви як опалюєте своє підприємство? — запитали директора компанії.

— У нас також опалення котельного типу. Ми ще не відсвяткували новосілля, як я дав команду від'єднатися від газової мережі.

Поставили котел і опалюємо підприємство солом'яними тюками. Можна опалювати наші приміщення й дровами, але дрова — це ліс. Навіщо нищити те, що треба нащадкам залишити.

Так у розмовах про опалення підійшли до цеху з виготовлення труб. Труба, яку виготовляють у Козятині — з особливих сумішей, основою яких є скловолокно.

Труба зі скловолокна унікальна в тому, що вона легка за питомою вагою, гнучка, екологічно чиста, витримує тиск у 50 атмосфер та термін її експлуатації близько 200 років.

Дуже цікаве рішення знайдене технологіями.

Заробітна плата у працівників Української технологічної компанії приблизно у 2 рази вища, ніж в аналогічних спеціалістів на інших підприємствах у регіоні.

— Усі машинобудівні заводи потребують спеціалістів більш високої кваліфікації, тому ми навчаємо наших працівників коштом компанії. Кожний працівник підприємства є невід'ємною частиною висококваліфікованої команди.

За період існування компанії ми навчили багато висококваліфікованих спеціалістів, які змогли надалі використовувати знання, які вони отримали під час роботи в нас.

На сьогодні Козятинське підприємство UTC-Українська технологічна компанія вийшло на рівень, коли потребують збільшити штат працівників. У Козятинському заводі з виробництва біоенергетичного обладнання зараз працює понад 150 працелюбних працівників. За 3-4 місяці охочі можуть стати спеціалістами й можуть виконувати поставлені завдання.

Запрошуємо працівників до нас на підприємство.

ЯК ВБЕРЕГТИ СЕБЕ ВІД СОНЯЧНОГО (ТЕПЛОВОГО) УДАРУ

Сонячна небезпека ■ Перебуваючи під відкритим сонячним промінням у спекотний літній день переважно у проміжку між 11 та 16 годинами, коли сонце найактивніше, ми ризикуємо отримати сонячний удар. Лікарі-анестезіологи Козятинської ЦРЛ розповіли, чим це небезпечно, яку допомогу можна надати людині, якій стало зле через спеку, та кому особливо слід бути обачним

ІРИНА ШЕВЧУК

Липневі температурні показники б'ють рекорди — на вулиці фіксують більше +40°. У таку спеку тривале перебування під прямими сонячними променями може бути небезпечним. Не менш небезпечним є і перебування у спекотних приміщеннях. Може бути сонячний (тепловий) удар. Як зазначає заступник директора Козятинської ЦРЛ з організаційно-методичної роботи Руслан Петруца — станом на 15 липня з такими діагнозами пацієнти не звертались. І це добре. Та все ж лікарі-анестезіологи медзакладу Людмила Присяжнюк та Альона Машевська дали ряд рекомендацій та роз'яснень щодо сонячних ударів, заходів їх запобігання та першої допомоги.

— Сонячний удар — це патологічний стан. Відбувається порушення роботи головного мозку через тривалий вплив сонячних променів на не вкриту капелюхом голову, — пояснюють лікарі-анестезіологи. — Тепловий удар — це форма гіпертермії, за якої різко підвищується температура тіла. Його діагностують, спостерігаючи за симптомами й ознаками у людини, після впливу екстремаль-

них температур. Сонячний удар вважають різновидом теплового. Різниця між ними у тому, що під час теплового удару перегрівається все тіло, а не лише голова.

За словами лікарів, під час сонячного удару розширюються кровоносні судини мозку, що може викликати ураження нервової системи. Його провокує тривале перебування на сонці. Тепловий удар — підвищена температура повітря і надмірна вологість. При ньому порушується терморегуляція і втрата рідини організмом, який не справляється з відведенням надлишкового тепла. Як результат, всередині тіла температура піднімається до 40 С і вище, що змінює всі процеси на клітинному рівні.

— Життєдіяльність організму — це налагоджена співпраця його ферментних систем, що за своєю хімічною будовою є білками. Білкові структури та мембрани клітин людського організму, особливо в головному мозку, чутливі до підвищення температури. Вони можуть змінювати свою форму, таким чином перестати якісно виконувати свою функцію. Надмірне тепло шкідливо впливає на внутрішні органи, наприклад, мозок, нирки, серце та може спричинити

незворотні наслідки, розвиток шоків стану, а в деяких випадках навіть викликати смерть.

Ознаки теплового та сонячного удару: теплові висипання; скупчення червоних прищиків або маленьких пухирців; м'язові спазми в руках, ногах або животі; короткочасна втрата свідомості; підвищення температури тіла; нудота; блювота; втома; слабкість; головний біль; запаморочення; відсутність пітливості, гаряча, червона або рум'яна суха шкіра; швидкий пульс; утруднене дихання; галюцинації; дезорієнтація.

Разом з цим лікарі-анестезіологи наголошують — у кожній людині симптоми можуть різнитися, тому потрібно бути уважним та у будь-якому випадку зателефонувати до служби екстреної медичної допомоги (103) за підозри на те-

Щоб запобігти тепловому удару, варто уникати зневоднення та енергійних фізичних навантажень у спекотну погоду

пловий чи сонячний удар.

ЯК ВБЕРЕГТИСЯ

Найважливіші заходи запобігання теплового удару — уникати зневоднення та енергійних фізичних навантажень у спекотну, вологу погоду. Немовлята, люди похилого віку, спортсмени та люди, які працюють на відкритій місцевості — найбільш вразливі групи.

— Немовлята, діти чи тварини, яких залишили у авто, мають серйозний ризик отримати тепловий удар. Навіть у помірну погоду температура всередині закритого автомобіля може досягати небезпечних рівнів, — кажуть медики.

На вулиці — аномальна спека. Тривале перебування під сонячними променями небезпечно. Пийте багато води та одягайте капелюхи

ПЕРША ДОПОМОГА ПРИ СОНЯЧНОМУ УДАРИ

Перш за все лікарі радять перейти чи перенести особу, що має ознаки перегрівання та початкові симптоми теплового, сонячного удару у прохолодне місце, що добре вентильоване — у затінок або приміщення. Далі слід зняти зайвий одяг, особливо послабити тугі речі, такі як пояс, зав'язки, бюстгальтер, хустинка тощо.

— Якщо особа зомліла, варто розмістити її лежачи, акуратно дещо піднявши ноги, — радять медики. — Якщо постраждалий при свідомості, дати попити прохолодної води. Оскільки потіючи, людське тіло втрачає багато солей, варто дати для пиття мінеральну воду, сольові розчини для спортсменів. У випадку холодних рук, загальної блідості шкіри — теплою чаю. Разом з тим помити постраждалому (постраждалій) обличчя, комірцеву ділянку ший прохолодною водою. Прикласти вологий рушник до голови, ший, у пахову й пахвинну ділянки. Прийняти прохолодний душ, включити холодний фен, кондиціонування кімнати чи автомобіля.

КОЛИ ВИКЛИКАТИ ЛІКАРЯ

Без допомоги медиків не обійтись якщо:

- ознаки перегрівання не минули за 30 хвилин перебування у прохолодному місці та наданні першої допомоги;
- піт перестав виділятися попри високу температуру;
- температура тіла досягла 39-40;
- прискорене дихання, наприклад, 20-30 видихів на хвилину;
- відчуття порушення координації тіла;
- судомим м'язів ніг, непритомність.

— Варто пам'ятати, що діти, літні люди та особи з хронічними захворюваннями, надмірною вагою більш схильні перегрітись в спеку і отримати тепловий (сонячний) удар. Тому особливо цій групі важливо знати, як вберегтись від цього у літню спеку. Уникайте тривалих прогулянок, надмірної активності у роботі у спекотні дні, носіть головний убір зі світлого матеріалу, споживайте достатню кількість рідини, щоб запобігти зневодненню. Бережіть себе та будьте здорові, — додають лікарі.

У Козятині в липні народилося дві двійні

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Другий літній місяць розпочався зі щасливих новин — у пологовому відділенні Козятинської ЦРЛ народилося дві двійні підряд.

Як інформують у Козятинській ЦРЛ, 3 липня молода сім'я із Залізничного збагатіла на двох прекрасних малюків — дівчинку та хлопчика. Пологи пройшли без ускладнень під наглядом бригади лікарів: акушер-гінекологів, анестезіолога та неонатолога. Ма-

ленький козак народився з вагою 2790 г та зростом 52 см, його сестричка трохи витонченіша: 2200 г та 50 см.

«Для молодих батьків — це перший досвід батьківства. Малюта разом із мамою вдома освоюють грудне вигодовування», — додає адміністрація лікарні.

У вівторок, 9 липня, близько третьої години дня у пологовому відділенні Козятинської ЦРЛ знову зазвучало два синхронних дитячих голоси і знову — хлопчика та

дівчинки, що ошчасливили своєю появою на світ родину із Журбинець. Братик та сестричка — здорові, на грудному вигодовуванні. Малюта від народження схожі між собою: народилися з подібною вагою/зростом: хлопчик — 2750 г і 53 см та 2760 г і 54 см дівчинка.

«Журбинецька сім'я тепер — багатодітна, адже вдома на братика та сестричку чекають старша 8-річна сестричка і двоє братиків-погодків 2022-го і 2023-го років народження», — додають у повідомленні.

Нагадаємо, від початку 2024 року в акушерсько-гінекологічному відділенні Козятинської ЦРЛ народилося вже три двійні.

А загалом за останній пів року у акушерсько-гінекологічному відділенні Козятинської лікарні народилося 133 малюки. За кількістю пологів, проведених за пів року 2024-го, Козятинська ЦРЛ займає другу позицію серед районних лікарень Вінниччини.

У Козятинській ЦРЛ зауважують, за перше півріччя 2023 року

мали показник у 129 пологів. Якщо ж порівняти кількість народжень за червень 2023-го і 2024-го, то різниця буде ще суттєвішою: 14 і 23 відповідно.

«Таким чином, динаміка зростання очевидна і, сподіваємося, знакова. Адже збільшення кількості пологів у стінах лікарні — це явний знак та оцінка якості надання медичних послуг, довіри до кваліфікації медичного персоналу», — додають на сторінці медзакладу.

СЛУГА
НАРОДУ

Ірина Борзова про оздоровлення дітей і куди звертатися за путівками

БЛОГ

ПРЕССЛУЖБА

ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ»

Влітку діти потребують оздоровлення, відпочинку та відновлення. Які програми діють, куди звертатися, та як отримати допомогу, розповіла народна депутатка України Ірина Борзова.

«Для дітей із багатодітних, малозабезпечених родин і дітей з інвалідністю діє державна програма «Оздоровлення». За цією програмою один із батьків дитини може від держави отримати 15980 грн і витратити їх на оздоровлення дитини. Кошти нараховуються для всіх дітей 7-18 років. Табір відпочинку батьки з дітьми обирають самостійно, який їм подобається», — пояснює Ірина Борзова, голова Вінницької обласної організації політичної партії «Слуга Народу».

Також діють програми оздоровлення для дітей, які потребують соціального захисту, дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей із багатодітних родин, дітей учасників бойових дій.

«Щоб отримати путівку, необхідно звернутися у відділі соціального захисту за місцем проживання або подати заявку в електронному застосунку Дія. Так, у травні цього року 59 дітей з Вінниччини їздили до Міжнародного дитячого центру «Артек». А в серпні та на початку вересня 468 дітей з Вінниччини поїдуть відпочити на Закарпаття. Робота з організації оздоровлення дітей триває», — зазначила Ірина Борзова.

Для дітей захисників і захисниць, дітей загиблих захисників України та

дітей ВПО діють програми оздоровлення на регіональних рівнях.

«Завдяки співпраці з міжнародними партнерами і фондами є домовленості про відпочинок за кордоном дітей захисників і полеглих героїв. Такі домовленості є з Польщею, Румунією, Італією, Грецією, Болгарією, Чехією, Францією, Німеччиною», — сказала народна депутатка.

Вона також повідомила, що в рамках місцевих програм громади можуть виплачувати матеріальну допомогу на оздоровлення дітей загиблих та зниклих безвісти захисників і захисниць України.

Інформацію про програми оздоровлення дітей надають в управліннях соціального захисту населення за місцем проживання.

538838

Подорож через Козятин французького інженера

БЛОГ

ЗОЯ ВІЛЬЧИНСЬКА,
ІСТОРИКІНЯ

Будівництво залізниць, як і перші подорожі були не простими, як і інтерес до нового виду транспорту. У 1866 році Вищим Положенням Комітету міністрів було затверджено дозвіл на будівництво Києво-Балтської залізниць, довжиною 622 версти і від Жмеринки до Волочеська (67 верст). Будівництво доручили, за оптовим контрактом від 24 травня 1866 року, товариству «Де-Врієр і К».

Наприкінці серпня 1868 року рейки були прокладені в колю на всій відстані від Балти до Києва, що дало можливість відкрити тимчасовий рух на всьому маршруті. Водночас будувалася лінія від Козятина до Бердичева (27 верст), що згодом стала першочинною ланкою Києво-Брестської залізниць.

Залізнична станція Козятин згадується в офіційних документах вже за 1869 рік і офіційних документах, мемуарах, спогадах очевидців. Показовими у цьому плані є мемуари Костянтина Жевре, інженера-генерал-майора, якого у 1866 році при-

йняли на службу в товариство, яке займалося будівництвом Києво-Балтської залізниць. Його подорож по маршруту Вінниця-Козятин-Київ, яку Жевре здійснив у грудні 1869 року, він описав у своїх «Спогадах».

Спершу Жевре описує, що прибув у Вінницю і мав їхати до Києва товарним потягом, але зупинившись на станції за 40 верст від Вінниці, де була водогінна вежа, але виявилось, що заправити паровоз неможливо — помпи замерзли і їх зняли, тому поїзд повернувся до Вінниці і тільки наступного дня виїхав. Нижче цитуємо текст:

«Близько восьмої вечора, не доїжджаючи півтори версти до станції Козятин, потяг зупинився. В одній невеликій виймці навяло так багато снігу, що паровоз не міг через нього проїти. Почалися клопоти. З нами у поїзді їхали робітники, 40 з них найняли, щоб розчистити сніг, але поки йшли перемовини, поки знайшли інструменти, поки відкинули сніг, минуло дуже багато часу, тому закінчили вони о другій ночі. Коли поїзд мав рушити, виявилось, що в паровозі не залишилося ані

краплини води, а весь пар випустився. Тому навіть нещастий півтори версти до станції поїзд не міг подолати.

Попандопуло (начальник поїзда — авт.), машиністи та інші працівники рухомого складу рушили пішки до Козятина, полишивши поїзд з робітниками на поталу долі. Попандопуло, знаючи, що я залишився в холодному вагоні, був до мене настільки неухважним, що навіть не потурбувався про те, щоб пошукати мені підводу, яка перевезе мене в Козятин, де б я міг знайти собі бодай якийсь прихисток. Тож я провів всю ніч в холодному вагоні при хуртовині, у відкритому полі. Вітер був такий сильний, що вагон хитався. Незважаючи на те, що я був тепло одягнений і накритий, я відчув холод спиною, довелося обкласти стіну теплою шинеллю, що трохи допомогло. Так я мав пролежати до другої години дня. Як цю ніч пережили робітники в таку страшну негодду, можна легко уявити.

Близько другої години дня один юнак і службовець, які їхали зі мною в одному вагоні, роздобули самовар, яйця і печену картоплю. Цього разом із за-

пасами та горілкою, які я мав із собою, вистачило, щоб втамувати наш голод, а ми не їли добу. Тим часом робітники відрами наповнили машину, вона зрушила з місця і в три години дня доїхала до Козятина. Але тут мені передали, що через годину поїзд їде назад до Вінниці, тому що на станціях попереду немає ані води, ані дров, тому подальший рух неможливий. Я нізачо не погодився повернутися до Вінниці і почав клопотати про те, щоб відшукати коней до найближчої поштової станції, від якої збирався їхати до Києва на поштових. Тим паче, у мене була казенна подорожня (документ, який дозволяв взяти в оренду за нижчу ціну казенних коней на поштової станції — авт.)

У цей момент до мене підійшов Хартуларі, начальник станції та дільниці і попросив заїхати до нього та зігрітися. Він сказав, що знайде мені коней до найближчої поштової станції або ж, імовірно, туди піде поїзд, оскільки з Києва очікуються два паровози. Я подякував Хартуларі, який привіз мене до себе і тепло прийняв. Під час розмови виявилось, що він син

полковника Хартуларі, який свого часу служив у департаменті військових поселень, з яким я служив і теж був знайомий.

Хартуларі послав роздобути мені коней і скоро йому повідомили, що до найближчої станції Біла Церква коні є і ямщик (кучер поштової станції — авт.) просить за них шість рублів. Я погодився і був радий від того, що принаймні завтра зможу бути в Києві. Але згодом прийшов кондуктор, який прибув з паровозом з Києва і повідомив, що йому доручили довести робітників до Києва. Позаяк було пізно, Хартуларі розпорядився, щоб завтра до восьмої поїзд був готовий. Я вирішив їхати залізницею і попросив повідомити про це ямщика.

Вранці, коли я прокинувся, сонце яскраво світило, була чудова погода. З моїм люб'язним господарем ми напилися чаю, він наказав запрягти коней, вклав мої речі в екіпаж і ми рушили на залізничну станцію. Знайшли теплий вагон, який нагрівала чавунна піч. Половину цього вагону Хартуларі надав мені. Я ще раз подякував йому, сів у вагон і поїхав».

Ідентифікатор друкованого медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02697

Видавець ТОВ «Видавництво «РІА»
адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а
Засновник:
ТОВ «Редакція газети «РІА КОЗЯТИН»

Адреса редакції:
м. Козятин, вул. Незалежності, 39
Поштамп, вхід з двору, 2 поверх
Тел. 063-66-20-675

Регіональний видавець:
Свєтєлї Білєуєс 067-687-89-40
mail: evgeniy.belous@gmail.com
Редактор:
Наталїя Пієкунїчєва 063-738-63-10

Газета є членом
Всєсвітньої Асоціяції
Новинних Медїа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів
Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів.
Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікації надається інформаційним агентством
ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032,
м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію
інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності
серії КВ No.194-57P від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату в будь-якому відділенні зв'язку м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед»,
21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а
тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим.
Замовлення № 240329

УВЕЧЕРІ СКАЗАВ ДРУЖИНИ ІРИНИ «ДОБРАНІЧ», ВНОЧІ ЗАГИНУВ

Втрата ■ Він любив життя, ніколи не гарячкував, був надійним. Коли пішов ставати на облік після строкової служби, зустрів свою однокласницю, з якою пов'язав своє подальше життя. У ніч на 9 липня Володимир Волинець, виконуючи з групою особливого призначення бойове завдання, загинув

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Захисник України Володимир Волинець повернувся додому на щиті 11 липня у супроводі побратимів та військового капелана отця Юрія.

Біля будинку Героя його зустрічали рідні, родичі, близькі, куми, друзі, знайомі, сусіди, побратими воїна, колеги по роботі і по службі, з якими служив у міліції, друзі невістки Олени та сина Сергія.

Кум Володимира і Ірини розповів, що Володимир був дуже людяним, ніколи не гарячкував у прийнятті рішення.

— Він працював на залізниці, в міліції, охоронній службі і завжди сходився з людьми. Володя був дуже доброю людиною, — сказав кум.

Командир підрозділу, в якому воював Володимир Волинець, з позивним «Граф» про загиблого воїна сказав наступне:

— З перших днів, як тільки Володимир прийшов у нашу військо-

ву частину, він всім дав зрозуміти, що на нього можна покластися, як на самого себе.

— Як загинув Володимир?

— Що я вам скажу... Їхня група, п'ять бійців, виконувала завдання особливого важливості, а ворог у цей час відкрив мінометний вогонь, — відповів «Граф».

— Який позивний був у Володимира?

— «Іванич». Він як тільки прийшов, за його доброту ми його сильно поважали і зверталися до нього Іванич. Таким у нього став позивний.

Знайомі дружини Героя розповіли, що Ірина дуже любить вирощувати квіти. А Володя не тільки допомагав їй доглядати за квітами, а й дарував Ірі з приводу і просто так. Вони були народжені одне для одного — казали про Володимира і Ірину друзі родини.

Колеги по роботі з Української технологічної компанії казали, що Володимир Іванович був справжнім Героєм, який відзначався

відвагою, відданістю своїй справі та непохитною вірою у перемогу:

— Його мужність і самовідданість стали прикладом для всіх нас. Його життєвий шлях був сповнений добрих справ та невтомної праці на благо своєї країни. Володимир Іванович користувався повагою друзів і любов'ю серед рідних. Завжди був готовий допомогти і підтримати будь-кого у найскладніші моменти. Він був мужнім захисником і чудовою людиною, що дарував усім радість та впевненість.

У будинку Героя військовий капелан провів за Володимиром заупокійну панахиду. Володимира поважали, тому до його будинку прийшли багато людей. Продовжили заупокійну молитву у храмі Святого Пророка Іллі. До військового капелана приєдналися настоятель храму Пророка Іллі отець Роман та Михайло Дуник із села Поличинці.

З церкви траурна процесія перемістилася на площу. Не зважаючи на сильну спеку, головна площа нашого міста цього разу було багатолюдною. Зустріли Героя, стоячи на колінах.

Відкрила мітинг скорботи і пам'яті директор будинку культури Лариса Ромасько. Вона у своєму вступному слові висловила співчуття рідним і близьким Героя. Говорила, якою ціною доводиться стримувати ворога і забезпечується наш спокій. Окремо ведуча зупинилася на біографії Героя.

Володимир Іванович народився 4 жовтня 1969 року в нашому

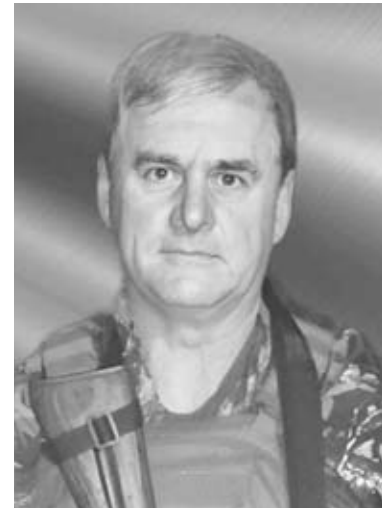
місті. Навчався в 3-й школі. Після школи в 1987 році — строкова служба в армії. У 1989 по закінченню служби, пішов у військкомат ставати на облік і зустрів там свою однокласницю Ірину, без якої, після цієї зустрічі, уже не міг уявити свого подальшого життя. Через 7 місяців одружився. Працював у локомотивному депо помічником машиніста. Далі спробував себе на залізничній станції «Козятин-1». Згодом пішов працювати в міліцію.

У 2008 році вийшов на пенсію, але не полишав свій трудовий шлях. Працював в охоронній службі у Києві, в Козятині в ПМК, а згодом в Українській технологічній компанії — начальником служби безпеки. Він дуже любив життя і брав все, що воно йому давало. Принциповий правдивий чоловік, який сповідував здоровий спосіб життя.

Коли почалась повномасштабна війна, казав: «Я ховатися не буду. Потрібно буде — піду». Коли отримав повістку, дружині сказав: «Ти все розумієш, хто, як не я».

9 лютого 2024 року Володимир був призваний на військову службу до лав Збройних сил України.

А 9 липня 2024 року, старший сержант Волинець Володимир Іванович, командир першого відділення, 3-го взводу оперативного призначення, 2-ї роти оперативного призначення, батальйону оперативного призначення, поблизу населеного пункту Піщанка Херсонської області під час виконання бойового завдання — загинув.

Володимиру Волинцю було 54 роки. Вічна пам'ять Герою!

Ведуча запросила до молитви священиків ПЦУ. Згаданих військового капелана, отця Романа та настоятеля Свято-Покровського храму села Сестринівки Івана Дуника.

Також слово мали військовий капелан отець Юрій, міський голова Тетяна Єрмолаєва та друг дитинства і колега по роботі Героя Геннадій Ткачук. Усі вони говорили про Володимира, як про добру та надійну людину, висловлювали співчуття родині.

Далі з Володимиром стала прощатися громада. Поховали славного сина України на Алеї Слави міського кладовища під Гімн України від оркестру Національної гвардії України та військової салют від посиленої салютної групи.

Загинув махнівчанин

У Махнівську громаду надійшла трагічна звістка. 9 липня від отриманого вогнепального поранення на Вовчанському напрямку загинув молодший сержант Андрій Добровольський, 03.07.1987 року народження, уродженець с. Махнівка.

12 липня Герой на щиті повернувся додому. Поховання полеглого воїна відбулося на місцевому (новому) кладовищі с. Махнівка.

Річниці загибелі Героїв. Пам'ятаємо

Минає два роки, як ми втратили нашого воїна **Броніслава Жмуцького**.

Народився славний син України 8 травня

1966 року в селі Махаринці. Після школи вступив до школи міліції, служив у Фастові. По завершенні служби в органах переїхав у містечко Гнівань, де працював формувальником на ПрАТ «Гніванський завод спецзалізобетону». У 2020 році став бійцем ЗСУ за контрактом. Воював на сході України, 15 липня 2022 року загинув.

У загиблого залишилася сестра, дружина та двоє дітей.

Минуло вісім років з дня смерті **Леоніда Леонтюка**.

Народився Леонід у 1971 році в Махнівці, закінчив середню школу, пройшов строкову службу. Створив сім'ю, проживав у своєму селі.

16 серпня 2014 року мобілізований; молодший сержант, військовослужбовець 93-ї окремої механізованої бригади. Брав участь у боях за Піски та ДАП. Під час виконання бойового завдання зазнав важкого поранення. Пройшов лікування і реабілітацію, повернувся на передову. Через рік служби — у вересні 2015-го — був демобілізований. 15 березня 2016 року повернувся на військову службу за контрактом до своєї бригади.

13 липня 2016 року під час виконання бойового завдання поблизу села Кримське підірвався на «розтяжці». 14 липня помер від поранення у військовому шпиталі міста Харків. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня, посмертно.

Минула річниця з дня смерті нашого захисника **Сергія Пузеря**.

Сергій Пузерей

народився 3 січня 1982 року. Головний сержант, командир бойової машини піхоти управління 1 мотопіхотної роти 59 бригади 10 батальйону в/ч А2960, учасник АТО. Нагороджений Відзнакою Президента «За участь в антитерористичній операції».

Був призваний 25 лютого 2022 року. Помер біологічною смертю 9 липня 2023 року.

Вічна пам'ять воїну!

НА ДЕНЬ МІСТА ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ПОЛЕГЛИХ

Пам'ять ■ У п'ятницю, 12 липня, почалися урочистості з нагоди 150 річниці нашого Козятина. У перший день вшановували загиблих воїнів у війні з московитами. Поклали квіти біля Дошки пам'яті, потім була урочиста хода на площу, вручення відзнак «Почесний громадянин міста» та відкриття Алеї Героїв

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Давно біля оновленої Дошки пам'яті не збиралося стільки людей, як у 150-річний ювілей нашого міста. Тут були родини Героїв, студенти училища, профспілки і громадські організації, відділ культури та педагогічні колективи, жителі Козятина і гості нашого міста, музиканти Національної гвардії і духовенство.

Ведуча заходу Лариса Ромасько закликала присутніх покласти квіти до пам'ятного знаку загиблим воїнам та до Дошки пам'яті, а після покладання урочистою ходою пройти на площу Героїв Майдану, а звідти — до будинку культури.

Очолили колону в супроводі оркестру Національної гвардії міський голова Тетяна Єрмолаєва, військовий капелан Іван Цихуляк, священники Роман Масира, Валерій Кушнір та Василь Влізло.

У будинку культури очільниця громади вручила 56 відзнак «Почесний громадянин міста» (посмертно) родинам загиблих Героїв. А заступник ТЦК Віктор Нечипорук вручив матері Героя Іллі Завального пані Надії орден III ступеня «За мужність», яким згідно з Указом Президента нагороджено її сина посмертно.

Після нагородження для продовження урочистостей всі вийшли на вулицю.

Там вже вишикувалися, щоб вшанувати загиблих воїнів військові, співробітники поліції, діти-спортсмени та байкери, серед яких була дружина Максима Лінника Ольга Лінник.

Байкери під'їхали на край площі і зупинилися, а ведуча запросила до молитви за воїнами військового капелана Івана Цихуляка.

На заходи пам'яті загиблих Героїв прийшло дуже багато дітей. Серед них були ті, хто втратив на війні найрідніших

По завершенні молитви діти з квітами, серед яких були нащадки загиблих воїнів, стали біля закритих прапорами конструкцій. Ведуча називала прізвища Героїв, а адміністратори заходу відкривали банери з портретами воїнів, діти поклали квіти, військовий капелан отець Іван став освячувати Алею Героїв.

До освячених банерів Героїв підходили їх рідні. У сльозах вони ставили, хто у горщиках, хто у вазах квіти своїм рідним.

На центральній площі Козятина відкрили Алею Героїв. На заході були присутні родини полеглих захисників

Мама Героя, пані Надія отримує нагороду сина. Іллю Завального нагороджено орденом «За мужність» III ступеня, посмертно

Покладання квітів до Дошки пам'яті. Біль рідних не вщухає

ВЛАШТУВАЛИ СВЯТО ДЛЯ ДІТЕЙ І СПІ

Ювілей ■ У вихідні Козятин відзначив День міста. У міському сквері організували благодійний ярмарок та провели розважальну програму. Перша її частина була для наймолодших мешканців міста. Усі разом мізкували над питаннями про Козятин, вчилися танцювати і веселилися на кольоровій мініпаті. А ближче до вечора наше місто вітав із днем народження «Водограй»

ОЛЕНА УДВУД

Субота, 13 липня — особливий день для Козятини, День міста, тож міський сквер вкотре перетворюється на артмайданчик. На імпровізовану сцену виходить ведуча Тетяна Фабіцька.

— Хто мені скаже — скільки років виповнюється Козятину? — запитує ведуча.

Із натовпу спочатку лунає «сто». Згодом глядачі починають вигукувати «сто п'ятдесят».

— Саме так, сто п'ятдесят, — каже Фабіцька. — Цього року у нас гарний ювілей. Сподіваємося, що наступного року ми відсвяткуємо набагато краще, набагато масштабніше і в мирній Україні.

Відкрив концертну програму ансамбль «Перлина» із піснею про Козятин. Співали також Карім Шахін, Анна Голодна, Софія Яковчук та Вікторія Рущак. Влада Каленська, Мар'яна Шудра, Кіра Вахлярська та Анна Медведьєва вразили глядачів гімнастичною композицією «Сила дружби». Виступили і чирлідерки «Level Up». Дівчата робили піраміду та інші складні акробатичні трюки. Танцював колектив «Візаві» та хореографічна студія «Family Love Dancing».

РОБИЛИ МАГНІТИ, РОЗПИСУВАЛИ ШОПЕРИ

На алеях скверу облаштували локації для майстер-класів. Поліція разом із дітками розфарбовувала паперові долоньки, якими прикрасили карту України. А юна козятинчанка Аня вирішила навчитися розписувати печиво.

— Скільки тобі років? — запитуємо дівчинку.

Аня показує п'ять пальців.

— Скоро вже буде шість, — уточнює дідуся.

— Ти вже вмєєш писати? — питаємо Аню.

Дівчинка хитає головою. На печиві вона виводить крихітні сердечка жовтою глазур'ю. Аня — не лише гість, а й учасниця концерту. Вона разом з іншими наймолодшими вихованцями студії «Family Love Dancing» танцювала «Лемурську вечірку».

— Вона і на англійську у нас ходить, і на танці, — каже дідуся. — Розвивається.

Поруч — локація Центру надання соціальних послуг. Тут учасники роблять магніт на холодильник. Прикрашають його звичайним пластиліном.

— Це для того, щоб розвинути дрібну моторику, — пояснює Олена Слободянюк. — Ми робимо магніт на холодильник, який не шкода потім викинути, коли він набридне.

Декілька хвилин і на магніті з'являється небо, поле та об'ємні колоски.

— Дуже гарно вийшло, — хвалиться своєю роботою учасниця майстер-класу Лариса.

Центр дитячої та юнацької творчості проводить декілька майстер-класів одночасно. На одному діти виготовляють магніт «Козятину 150 років». На іншому розписують спеціальними фарбами екорторбинку. По інший бік алеї Олена Чупрова, волонтерка простору «Добрий Козятин», показує дітям, як виготовити прикрасу-сердечко.

Родзинкою Дня міста став колектив «Водограй». Грали композиції Івасюка, народні пісні та сучасні треки

МОЖНА БУЛО ПРИДБАТИ ЕКСКЛЮЗИВНІ ВИРОБИ

Поруч із дитячим майданчиком Музей історії міста облаштував виставку просто неба. Директорка та наукова співробітниця в об'язі панянок XIX століття розповідають гостям про відомих українських особистостей, які гостювали в Козятині.

Організували у сквері також благодійний ярмарок, на якому робили аквагрим, татуювання хною, продавали вироби ручної роботи, частували смаколиками та прохолодними напоями. Серед тих, хто долучився — колектив

День міста, як і торік, був благодійним — збирали кошти для захисників, а подарунками забезпечили спонсори

ліцею №1. Галина Нагорна підготувала тістечка, капкейки та зефірки, Тетяна Гончарук — трубочки, Людмила Федонюк горішки, Олександра Лесик вафельний торт, Оксана Кухар — медовик, Тетяна Могир — печиво.

— У нас дуже смачно, — каже педагог Тетяна Петрик. — Всіх запрошуємо і наближаємо перемогу. Ми щороку долучаємося до благодійних ярмарків. І в школі також їх влаштуємо. Минулого року на ярмарку втратували більше тисячі. Там у нас були і вироби, і дитячі книжки.

Книжки дуже гарно розійшлися. Цього року ми вже книжки не брали. Я виносила ще шкарпетки на попередній ярмарок, але зараз, думаю, на таку спеку вони недоречні.

— Готуй сани влітку, — додає колега Тетяна Гончарук.

Долучилася до благодійного ярмарку також громадська організація «Сонце в тобі». Учасники презентували вироби ручної роботи, інтер'єрні картини, тістечка, компот і мохіто.

— Вироби з фетру, які у нас на ярмарку, робили Світлана Сорочинська та Катерина Левчук, — розповідає Ірина Шахін, голова громадської організації «Сонце в тобі». — Намисто із тканини, гаманці, ключниці, косметички у техніці печворк та хустинки пошила Марина Жмурко, заколки та віночки — Алла Федорченко.

За сусіднім столиком представниці від територіального центру. Тут декоровані шкатулки, ляльки-мотанки та традиційні намиста — гerdани і силянки. Це все також ручна робота майстринь Лариси Казмірчук, Віри Вечері та Ніни Дітріх.

— Вже з рік напевно я роблю гerdани, — розповідає Ніна Вечера. — Я раніше картини вишивала, а дуже хотіла гerdани робити. Кожна має назву. Є тут «Дивоцвіт», «Маки», «Вишиванка». Кожна має також свою функцію.

— Наталя Баштова нас цьому навчила, — додає Ніна Дітріх,

яка виготовляє силянки. — Ми до неї ходили в групу, яка була при терцентрі. У мене тут тільки одна силяночка, з українським мотивом.

ФЛЕШМОБИ І ТАНЦЮВАЛЬНІ, І МУЗИЧНІ

На алею скверу заходять дівчата в костюмах героїв популярного мультфільму «Щенячий патруль». Хлопці з дівчатками поспішають зробити з ними фотографії. Тим часом на імпровізованій сцені проводять конкурс для наймолодших. Завдання учасників — нагодувати гусинь іграшковими фруктами та овочами.

Під час концерту нагородили також переможницю фотоконкурсу про Козятин, який проходив напередодні Дня міста. Нею стала Ольга Хотинська. Провели і вікторину про Козятин. Перше питання — де в нашому місті розташований пам'ятник потягу. Локація відома не лише в Козятині, тож довго думати не довелося. Ведуча Тетяна Фабіцька перевіряла, чи уважно хлопчики з дівчатками гуляють вулицями міста, бо запитували навіть назви супермаркетів та кафе. За кожну правильну відповідь діти отримували подарунок.

Проводили і флешмоби, цього разу не лише танцювальні. Та почали з хореографії. Дітей покликали на імпровізовану сцену. Хореограф Андрій показував рухи, а хлопчики з дівчатками повторювали за ним і танцювали під музику сучасних пісень: «Стефанію» і «Барабани». Провели флешмоб

На ярмарку козятинчани купували ароматну лаванду. Її привезла зі свого поля Алла Гордійчук (праворуч)

Колектив «Візаві» взяв участь у програмі «Мистецтво заради перемоги». Дівчата танцювали танго

Після дитячої розважальної програми провели «Веселі старти». Переможці отримали призи

ВАЛИ «ЖОВТО-БЛАКИТНЕ СЕРЦЕ»

Громадська організація «Сонце в тобі» долучилася до благодійного ярмарку. Продавали прохолодні напої, картини та вироби ручної роботи

музичний. Директорка музичної школи Оксана Тіхомірова влаштувала імпровізований шумовий оркестр. Дітям роздали барабани, тамбури, маракаси, дзвіночки та ксилофон, та вишикували новоспечених музикантів на сцені. Увімкнули композицію, яку грає Національний оркестр народних інструментів. Оксана Тіхомірова у ролі диригента. Вона говорила, яким інструментам коли потрібно вступати, а хлопчики з дівчатками грали.

Наостанок провели ще один танцювальний флешмоб, а тоді стали паровозиком і під звуки «Ламбади» пішли гуляти алеями скверу. Тим часом із імпровізованої сцени забрали покриття. Усім учасникам флешмобу роздали пакетики із порошковою фарбою. Діти повернулися до центру парку і влаштували мініпаті «Магія кольорів» — підкидали догори різнокольоровий порошок, а потім танцювали.

Після концерту провели «Веселі старті». Тетяна та Антон набирали собі команди, а учасники змагалися в естафетах. Діти передавали одне одному м'яч, збирали у відеречка кульки, пробігали в обручі, стрибали, бігли змійкою на швидкість і переносили паличками повітряну кульку. Учасники команди-переможця отримували призи.

СПІВАЛИ І МІСЦЕВІ, І ЗАПРОШЕНІ АРТИСТИ

Ближче до кінця дитячої розважальної програми біля скверу

зібралася мотоспільнота. За донат від 50 гривень байкери пропонували прокататися вулицями міста. Першим спробувати поспішає Карім. Анатолій одягає хлопцеві на голову шолом і нагадує, що під час поїздки треба триматися міцно. Карім сідає на байк і вони разом із Анатолієм рушають у бік площі.

Марина вирішує покататися на Harley Davidson. Це найбільший байк з усіх, які тут є. За декілька хвилин вона повертається назад до парку.

— Як враження? — запитуємо Марину.

— Класно! — відповідає дівчина.

Впродовж святкових заходів вдалося зібрати 27 тисяч гривень на FVP-дрон для воїнів, що боронять нашу землю

Поки мотоспільнота катає за донат козятинчан, у сквері тривають приготування до нового концерту. О 14-ій годині на імпровізовану сцену виходить народний аматорський хор ветеранів «Прометей», який, до речі, минулого року відсвяткував 40-річний ювілей. Після короткої концертної програми артисти пішли відпочивати. Благодійний ярмарок потроху почав розходитися, але розважальні заходи продовжилися.

О 15-ій стартувала програма «Мистецтво задля перемоги». Першим на імпровізовану сце-

ну вийшов вокальний колектив «Струни серця». Дівчата виконали пісню «Ой ішла я понад лугом». Хореографічний колектив «Візаві» танцював танго, а «Колорит» — запальний циганський танок, «Дикі танці» та вальс «Повернись живим». Також співали солістка «Струн серця» Антоніна Якобчук, Карім Шахін, Діана Маковецька, Вероніка Драгомерецька, дует «Ліліана». Завершила концертну програму пісня «Від серця до серця», яку виконав колектив «Струни серця».

Імпровізована сцена перемістилася до центрального входу в парк, де свого виходу чекали нові артисти. Привітати козятинчан із Днем міста приїхав вокально-інструментальний гурт української естрадної пісні «Водограй». Першою звучала українська народна пісня «Зеленеє жито, зелене». Колектив грав композиції легенди української естради Володимира Івасюка, Артема Пивоварова та інші пісні. Декілька дівчат, які прийшли подивитися виступ, танцювали. Останньою «Водограй» заспівали відому «Ой у лузі червона калина».

Додамо, що цьогорічний День міста, як і торік, був благодійним. Під час заходів збирали гроші на FVP-дрон, а подарунками, які розігрували у вікторині та під час конкурсів, забезпечили спонсори. Впродовж заходів вдалося зібрати 27 тисяч гривень — повідомили на сторінці відділу культури Козятинської міської ради у Фейсбук.

Мотоспільнота катала охочих за донат від 50 гривень. На байк сідали не тільки дорослі, а й діти

Під час дитячої розважальної програми працювали творчі майстерні. На майстер-класі від Центру дитячої та юнацької творчості декорували шопери

Справжній фурор викликала поява у парку дівчат в костюмах героїв мультика «Щенячий патруль». Діти поспішили фотографуватися

Колектив ліцею №1 частував козятинчан смаколиками. Навчальний заклад долучається до благодійних заходів не вперше

На День міста влаштували кольорову мініпаті. Дітям роздали порошкову фарбу, яку вони підкидали у повітря

Учасником благодійних концертів став Карім Шахін. Юнак співав пісні гурту «Океан Ельзи»

Гімнастична композиція «Сила дружби». Виконують Влада Каленська, Мар'яна Шудра, Кіра Вахлярьська та Анна Медведьєва

«КОЛИ НЕМАЄ ДОМУ, ЗАВДЯКИ ЛЮДЯМ ПОЧУВАЄШСЯ ЯК ВДОМА»

Натхненно ■ Переселенка з Генічеська Анжела Коренкова відкрила у Козятині свою першу персональну виставку. «Це моя земля. Це моя журба. Це моя любов» — таку назву має експозиція художниці. На більшості картин — краєвиди нашого міста. Як потрапила у Козятин, що допомогло повернутися до творчості після кризи — розповіла мисткиня

ОЛЕНА УДВУД

Анжела Коренкова народилася і виросла на Херсонщині. Вона — випускниця Одеського південно-українського національного педагогічного університету. Навчалася на художньо-графічному факультеті. До початку повномасштабного вторгнення жила в Генічеську, працювала на місцевій студії, викладала дітям живопис. Все йшло своїм шляхом, допоки не настав страшний ранок 24 лютого 2022 року. Генічеськ став одним із тих міст, які російські війська окупували першими.

— Коли почалася повномасштабна війна, вирішили виїхати. Жодної своєї роботи з окупації я не вивозила. Перше місто, куди ми поїхали, був Кривий Ріг. Там настільки було психологічно важко. Я навіть вперше в житті помітила, що не можу малювати, — художниці важко стримувати свої емоції, вона ледь не починає плакати.

За декілька місяців перебування у Кривому Розі Анжела Коренкова вирішила їхати далі і так потрапила до Козятини. До нашого міста мисткиня приїхала рівно рік тому. Їй практично одразу запропонували викладати живопис у нашій музичній школі. Тут Анжелі пощастило знайти не лише роботу, а й коло творчих однодумців, з якими мисткиня потоваришувала з перших днів свого приїзду. А нещодавно в житті Анжели трапилася радісна подія — її разом із подругою, акварелісткою Тетяною

у звичайному. Ось вулиця, на якій я живу. На іншій роботі мені хотілося передати весну, де мокрі великі калюжі, а в них відображено небо. І цей куш бузку, і закинтий колодязь — це теж моя вулиця.

ЕКСПЕРИМЕНТУЄ З ТЕХНІКАМИ

Є в експозиції декілька робіт, пов'язаних із реаліями сьогодення. Одну з них художниця так і назвала «Війна». На ній зображено закинтий будинок і понівечене дерево, по якому походить ворона.

— Ці заплутані гілки, закинута будівля — це символ того, що ми бачимо. Як і цей натюрморт, — показує Анжела іншу картину, де на підвіконні стоїть заварник із мандаринами, а вікна заклеєні скотчем. — Завжди мені взимку подобався контраст мандарин на білому фоні. Сніг і щось дуже яскраве. У мене тут таке вікно.

На виставці представили 35 робіт, більшість із них Анжела написала у Козятині, декілька — в Кривому Розі

Таке вікно у мене і вдома залишилось, заклеєне. Спочатку ми не знали, як будуть проходити події, що робити і люди почали заклеювати вікна. Зверху портрет моєї мами. Він називається «Очікування». Ці три роботи для мене символізують війну і моє ставлення до того, що відбувається. Але далі — надія на життя. Тому у мене тут весна, білені дерева на заході сонця, а після дерев з'явилася вагітна кішка, яка символізує те, що життя неодмінно продовжується.

На виставці представлені пейзажі, портрети, натюрморти. Більшість із цих робіт написана акрилом, декілька картин — графіка. Чимало з них виконані у незвичних техніках — поєднання акрилових фарб та акрилових фломастерів, чи графіки з аплікацією, як на картині, що зображає вид з вікна музичної школи. До речі, ці

На картинах Анжела зобразила реалії сьогодення. Це і журба, і надія на те, що все буде добре

техніки мисткиня вперше спробувала саме у Козятині

— Я дуже люблю експериментувати, тому кожен сюжет і мотив сам підказує, якою має бути картина в кінцевому результаті, — додає Анжела Коренкова.

— Я ще не бачила жодного митця, який би так зупинив мить, як ви, — каже Лілія Макаревич, директорка Музею історії міста. — Ви знайшли ті куточки Козятини, які такі милі, такі чарівні, так до душі.

СУДИЛОСЯ ЗУСТРІТИСЯ ТУТ

Привітати художницю із першою в Козятині персональною виставкою завітало багато друзів. Серед них — Галина Кібалко. До початку повномасштабного вторгнення вона, як і Анжела, жила в Генічеську, але познайомитися їм із художницею судилося аж на Козятинщині. Із окупованої Херсонщини Галина переїхала до Глуховецької територіальної громади. Минулого року вона побачила публікацію про Анжелу в нашій газеті і звернулася до нас, щоб ми допомогли їй сконтактувати із землячкою. Через деякий час жінки зустрілися і відтоді товаришують.

— Анжела — гордість нашого Генічеська, — каже Галина Кібалко. — Я теж вчитель, як і вона, української мови і літератури. Живучи там сорок років, я знала Анжелу заочно по її роботах, по за-

ходах, які проходили в Генічеську. У нас в Генічеську є гарна «Алея Казок», де були картини Анжели. Вона була ілюстратором книжок про наших поетів-генічан. Я рада, що тут Анжела стала членом спілки художників. Вона дійсно талановита і неординарна людина.

— Я одразу, коли зайшов, мені ця чорна ворона з глибоким світлом на задньому плані впала в око, — ділиться враженнями від картини «Війна» художник Віктор Кльоц. — Вона шедевральна. Вона показує теперішній час, але настільки колоритно зроблена.

Привітали Анжелу Коренкову з відкриттям персональної виставки також друзі-художники Тетяна Куліш, Володимир Сапальов, Наталія Юхимець, а також колега Тамара Кучер, подруга Людмила, яка переїхала до Козятини з Ізюму, що на Харківщині, тікаючи від війни, міський голова Тетяна Ермолаєва та начальник відділу культури Світлана Рибінська. Музичний подарунок підготували колеги Тетяна Костюк та Яна Андрійчук. Дівчата заспівали пісню «Не забудь».

Виставка Анжели Коренкової «Це моя земля. Це моя журба. Це моя любов» діятиме у Музеї історії міста до 10 серпня. Музей розташований за адресою вулиця Грушевського, 15. Працює з понеділка до п'ятниці з 9 до 18 години. Вхід вільний.

Купіть книжку — задонатйте на дрон для ЗСУ

ОЛЕНА УДВУД

Два роки тому ми розповідали вам про козятинчанина Богдана Киришуна. У вільний від роботи час він пише книги. Перший його твір під на-

звою «Зв'язок» вийшов друком взимку 2022 року, незадовго до початку повномасштабного вторгнення. Коли почалася велика війна, примірники, які залишилися з тиражу, хлопець вирішив продати на потреби

ЗСУ.

Після виходу першої книги Богдан продовжив творити, і результат не забарився. Нещодавно вийшов його другий роман — «Мізанабім». Книгу надрукувала місцева мінідрукарня

«Кніпка». Цієї неділі, 21 липня, автор презентує свою книжку козятинчанам. Усіх охочих запрошують о 17.00 у «Бібліотеку Доброго Козятини» (перший поверх колишньої райдержадміністрації). Під час презентації

можна буде придбати видання. Усі гроші, виручені з продажу другого роману Богдана Киришуна, підуть на виготовлення FPV-дронів для наших захисників, якими займається Руслан Ніколюк.

ЗАБЕЗПЕЧТЕ ДОСТУП ДО ВОДИ

Турбота ■ Від спеки потерпають не лише люди, а й тварини. Як допомогти чотирилапим пережити шалено високі температури — розпитали наші журналісти у ветеринара. Як розпізнати у тварини тепловий удар, чи доцільно в спеку стригти улюбленця і чи можна обливати холодною водою?

ОЛЕНА УДВУД

Літо у самому розпалі, і за прогнозами синоптиків, спека поки не збирається відступати. Температура наближається до позначки +40, хоча на сонці насправді ще жаркіше. Спекотно не лише нам, а й нашим домашнім улюбленцям. Певно, ви помічали, що чотирилап в таку погоду стають менш активними, багато сплять і зачасу відмовляються від їжі.

— Коти переносять спеку так само важко, як і собаки, — пояснює ветеринар Олександр Болгарський. — Що в собак, що в котів температура тіла однакова — 38-39 градусів.

У спекотні дні ветлікар радить годувати тварин лише раз на добу: або дуже рано, поки ще не сильна спека, або пізно ввечері, коли температура за вікном починає знижуватися. Вдень тварина не буде їсти, навіть якщо ви їй дасте їжу.

Найважливіше в спеку — це вода. Тварина повинна мати доступ до чистої води постійно, щоб втамувати спрагу. Тож слідкуйте за тим, аби мисочки з водою були повними. Важлива і температура води. Холодну воду для пиття тварині давати не можна, вона має бути кімнатної температури.

— Друга важлива рекомендація стосується прогулянок, — каже Олександр Болгарський. — Із собаками гуляти по асфальту не можна, тому що можуть бути опіки на лапках. У спеку найкраще вигулювати собаку з 5 до 8 години ранку, а ввечері — з 20 до 23, тому що навіть о 19 ще дуже спекотно. Вдень від прогулянок краще утриматися, навіть якщо ваш собака звик гуляти в цю пору.

— Ми чули, що собакам допомагає, якщо змочити водою зверху вушка, під лапками і животик. Чи так це? — запитуємо ветлікаря.

— Частково це допомагає охолодитися, але лише за умови, що

з твариною все добре. Якщо тварина отримала тепловий удар, це не допоможе.

— Як розпізнати у тварини тепловий удар?

— Перш за все, виникають проблеми з координацією руху. Тварина заточується, коли ходить. Починається тахікардія, тобто різко пришвидшується серцебиття. З'являється задишка. Бігають очі туди-сюди, наче у тварини дезорієнтація і вона не розуміє, що відбувається.

Ветеринар наголошує — якщо ви помітили у тварини ознаки

Ветеринар радить у спеку годувати тварину лише раз на добу, або рано вранці, або вже пізно ввечері

теплого удару, в жодному разі не обливайте її холодною водою. Це дуже небезпечно.

— Різка зміна температури викликає спазми судин, — пояснює ветлікар. — Від цього може зупинитися серце, може статися інфаркт або інсульт. Якщо відбуваються різкі спазми судин, судина стискається і серце не може нормально качати кров. При тепловому ударі тварину потрібно доправити якомога швидше до лікаря. Але перше, що необхідно зробити — це забрати тварину з сонця в тінь.

У спеку краще вигулювати собак рано-вранці і після восьмої вечора. Від денних прогулянок ветлікар рекомендує утриматися

Друге — змочити тіло водою кімнатної температури. Можна помістити тварину у ємність з водою, облити або накрити мокрою ганчіркою. Але ще раз наголошую — вода не повинна бути холодною.

— Якщо kota чи собаку постригти, чи допоможе це їм переносити спеку?

— Якщо тварина до цього ніколи не стриглася, то в таку спеку її взагалі не можна стригти. Тому що шерсть на тілі якраз потрібна для терморегуляції. Інша справа розчесати, забрати ковтуни. Але якщо ми тварину, яка ніколи не стриглася, пострижемо, ми забираємо у неї температурний захист і бар'єри. Тому різко збільшиться ризик теплового удару.

Якщо тварина систематично стрижеється, раз на три місяці, наприклад, організм до цього звикає, в такому випадку стрижку проводити можна.

І не забуваймо про чотирилапиків, які живуть на вулиці. Залишайте для котів і собак воду, адже їм теж потрібен постійний доступ до води.

— Можна поставити відро з водою, мисочку чи обрізану пляшку, — підсумовує Олександр Болгарський. — Цього буде достатньо. Тварина, яка живе на вулиці, знайде собі тінь, якщо їй цього буде мало, вона викопує для себе ямку і в цю ямку ляже, сама себе врятує. Але якщо не буде води в достатній кількості, виникне зневоднення.

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

НОВИНКА

Холестерометр Wellion LUNA trio

Акційні пропозиції

~~1786⁵⁰~~ 2682⁰⁰

Сенсор SiBionics для цілодобового моніторингу рівня цукру

2400⁰⁰

Сенсор моніторинга глюкози FreeStyle Libre 3

~~4000⁰⁰~~ 3700⁰⁰

Сахарок Shop

Омега-3 Чисті судини Doppelherz® Aktiv 30 капсул

350⁰⁰

Низькокалорійна пастила (яблуко) VELN, 100 г

126⁰⁰

Драже "Spheric" PowerPro різні смаки без цукру, 45 г

42⁰⁰

Борошно житнє цільнозернове №5, Мак-Вар 2 кг

78⁰⁰

Напій без цукру Кола. Bolero, 9г

28⁰⁰

Псиліум Здорово 200 г

225⁰⁰

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ ІСТОРІЇ
МІСТА КОЗЯТИН

Походження міста Козятин. До 150-літнього ювілею

БЛОГ

Давня осада, яка спочатку називалась Гуйва (від назви місцевої річки Гуйви), зазнала значних руйнувань і спустошень під час Хмельниччини і Руїни. Відбудовувалася вже під новою назвою Козятин. Найдавніша відома письмова згадка про село Козятин датується 1731 р., того часу там було лише 5 будинків.

Після другого поділу Речі Посполитої та запровадження губернського устрою Козятин адміністративно належав до Махнівського (з 1846 р. — Бердичівського) повіту Київської губернії. У 1864 р. тут мешкало 1003 особи (972 православних і 31 католик). Під час спорудження Києво-Балтської залізниці неподалік від села у болотистій місцевості збудовано станцію (1870 р.), яка отримала назву «Козятин». З часом вона стала вузловою, однією з найбільших на Правобережній Україні. Зокрема, у 1880-х роках через неї налагоджено залізничний зв'язок із Житомиром та Уманню.

На станції «Козятин» знаходилося головне депо і центр управління ділянки тяги. Козятинський вокзал, збудований у 1888-1900 рр. архітектором Олександром Кобелевим за проектом Валеріана Куліковського, наприкінці XIX ст. і був одним із найкращих в імперії. Особливістю вокзалу є його розміщення: з обох боків будівлі прокладено колії, що значно збільшувало пропускні можливості станції. Вокзал зафіксований на кількох поштових листівках, одну з них публікуємо нині. Справжню оду козятинському вокзалу залишив Петро Андреев у своєму вель-

ми цікавому й інформативному «Ілюстрованому путівнику по Південно-Західних казенних залізницях» (Київ, 1898). Він, зокрема, відзначив красу й «ефектність» вокзалу у вечірній час: «хвилі світла електричних ліхтарів далеко освітлюють всі станційні шляхи, споруди й околиці; поїзд плавно несеться назустріч цьому світлу, залишаючи за собою все зануреним у глибокий морок, і зупиняється біля перону, залитого м'яким молочним світлом; коли ж далі входиш у яскраво освітлену залу, наповнену метушливим натовпом пасажирів, серед якого миготять татарські обличчя буфетної прислуги, то мимоволі сповільнюєш кроки, приглядаючись до характерної картини вируючого тут життя, картини, рамою якої слугує розкішне приміщення вокзалу».

Особливо вражала відвідувачів овальна буфетна зала I і II класу: «безліч світла і повітря, витончена орнаментация, стильні меблі, [...] все, що тільки необхідне пасажиру в дорозі, зосереджено тут у найближчому сусідстві: так, квиткова каса і телеграф виходять окремими вікнами в залу, так само поряд зала для прийому багажу, з протилежного боку — чоловіча і дамська вбиральня, перукар...».

Цікаво, що станцію «Козятин» вважали «буфетною», принаймні в кінці XIX ст. Петро Андреев зауважує: «... за існуючого розкладу поїздів зупинки в Козятині припадають на час сніданку, обіду або вечері». Брати Максutowи — татари за походженням, одні із перших підприємців, організаторів вокзально-буфетного харчування. У містечку навіть одна із вулиць в районі робітничого селища, де проживали

меценати, бізнесмени-брати стала Максutowською.

Навколо станції зросло селище, яке 7 липня 1874 р. отримало статус містечка завдяки клопотанням місцевого поміщика Маріана Васютинського. У 1880-х роках існували містечко і село з назвою Козятин. На 1883 р. у містечку налічувалося 76 дворів і діяла одна синагога, натомість у селі були 196 дворів і дерев'яна церква Святого Луки (збудована 1853 р. на місці старої). До кінця XIX ст. село стало частиною містечка. У виданні Київського губернського статистичного комітету «Список населених місць Київської губернії» (Київ, 1900) вміщено відомості лише про містечко. Поштові листівки початку XX ст. зберегли для нас краєвиди кількох його вулиць.

Розміщення на магістральних залізничних шляхах дало потужний поштов економічному зростанню Козятин. На 1900 р. містечко налічувало вже 506 дворів і 3505 мешканців. головним заняттям яких залишалось хліборобство, частина також працювала на залізничній станції. У залізничному депо на 1900 р. було близько 300 робітників. Згідно з переписом населення 1897 р. в містечку проживала велика кількість людей єврейського походження. Того часу діяли цегельний завод Маріана Васютинського (до 20 робітників переважно з місцевих селян), 2 заклади штучних мінеральних вод, 2 водянні млини, 6 вітряних млинів, 6 кузень і численні майстерні. У містечку існували 2 погреби для продажу вин, 2 заїжджих двори, 2 пивні лавки, одна казенна винна лавка. Щотижневі торги відбувалися по четвергах.

У 1878 р. в Козятині відкрито залізничне народне учи-

лище (спочатку однокласне, з 1896 р. — двокласне), яке утримувалося Південно-Західними залізницями. На 1898 р. в ньому викладало 12 вчителів, а навчалось 220 хлопчиків і 149 дівчаток. Збереглася чудова світлина вихованців цього училища, які брали участь у шкільній постановці п'єси «Юрко» (у 3 діях) та казки «Сніжинка» (у 2 діях) — обидві «зі співами і танцями».

Неподалік від училища для працівників залізниці збудовано Свято-Вознесенську церкву (за проектом В. Куліковського, внутрішнє оздоблення — архітектор Бетакі, всі ікони — роботи вівської іконописної майстерні Мурашка), освячену в 1895 р. Була розібрана у 1964 році.

Шкільна мережа Козятин включала також однокласну народну міністерську школу, а в 1908 р. поповнилася приватною жіночою прогімназією Наталії Жойдик. У 1909 р. її перетворено на 7-класну гімназію. Навчальний заклад розміщувався в орендованому приміщенні. На 1912 р. в гімназії навчалось 162 вихованки, піврічна платня становила 50 руб. Почесною почителькою гімназії була дружина київського губернського предводителя дворянства Федора Безака — Олена (уроджена

Шипова). Начальницею гімназії була її засновниця Наталія Жойдик, педагогічну раду очолював Михайло Тутолмін, випускник Київського університету св. Володимира.

У Козятині на початку XX ст. існувало кілька фотографічних закладів. Відомі салони І. Тітова, Д. Шварцмана, Нірона, Саффо, Шевчука. Відомо стало ім'я ще одного фотографа-любителя, інспектора Південно-Західної залізниці Іоанна Захаровича Приходька (1885-1961), який зберіг на фото козятинський костел 1911-1918 років забудови та Свято-Вознесенську церкву 1895 р. забудови, скановані копії яких його авторства, фото водонапірної вежі, вулиць міста зберігаються в фондах музею. Хочемо звернути вашу увагу на згадку про працю І.З. Приходька «Новейшее краткое руководство по фотографии. Специально для начинающих любителей», видану в Козятині 1908 р., яка міститься в довіднику А. Попова «Российские фотографы (1839-1930)» (у 3 т., Коломна, 2013. Т. 2, с. 214). Праця зберігається у фондах Музею історії міста Козятин.

З Днем міста вас, шановні мешканці та гості Козятин, міста залізничників!

РЕКЛАМА

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

520492

IT-TABIR

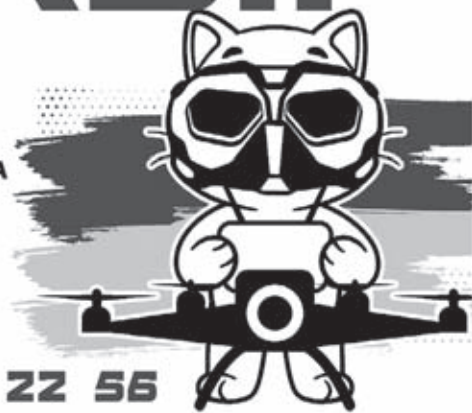
ДЛЯ ДІТЕЙ ДО 17 РОКІВ

- ЛОГІКА І АЛГОРИТМІЗАЦІЯ
- ПРОГРАМУВАННЯ І ВЕРСТКА
- ГРАФІКА І ДИЗАЙН
- КОНСТРУЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДРОНАМИ

Вінницька
IT-Академія

063 189 22 56

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHYI.COM.UA

М.ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96
М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

Потрібні працівники на елеватор!!!

СЛЮСАР РЕМОНТНИК
ЕЛЕКТРИК
ОПЕРАТОР ЗВАЖУВАННЯ
АПАРАТНИК ОБРОБЛЕННЯ ЗЕРНА

Зернокомплекс «Сиваш»
м. Козятин, Довженка, 12 **067-69-22-550**

ПрАТ "Козятинхліб" запрошує на роботу

► **ВОДИЇВ** автотранспортних засобів
► **СЛЮСАРЯ РЕМОНТНИКА**
► **ВАНТАЖНИКА**
► **ФОРМУВАЛЬНИКА ТІСТА**
Навчання на виробництві

067-31-40-156

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ

Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості

098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31

м. Козятин,
вул. Подільська, 159

ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА
ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м.Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКІД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

Елеватор «АГКОД» на вигідних умовах надає послуги ММСЛ з:

► **БЕЗКОШТОВНОГО ПРИЙМАННЯ;**
ДОРІБКИ;
► **БЕЗКОШТОВНОГО ЗБЕРІГАННЯ** до одного місяця з подальшим викупом зернових та олійних культур агропромисловими корпораціями;
► **ВІДВАНТАЖЕННЯ** залізничним та автомобільним транспортом зернових і олійних культур

Елеватор знаходиться за адресою:
Хмельницький р-н, с. Сокипець, вул. Білоцерківська, 44.
067-399-34-41, 067-328-77-25

РОБОТА В ОХОРОНІ

На постійну роботу
потрібні чоловіки та жінки

З/П 350-700 грн/зміна
без затримок

067-46-27-012
067-46-27-011

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Крилиці
Копасмо вигрібні ями
Доставка кілець

068-564-10-90

ПРИВІТАЙТЕ

З днем народження!

або з іншим святом

на RIA Козятин

RIA Козятин

Ремонт та регулювання
КАРБЮРАТОРІВ

073-07-88-279

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА
запрошує

майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку

м.Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

РОБОТА

□ Консалтингова компанія шукає в команду відповідального та досвідченого бухгалтера. Ми надаємо бухгалтерські аутсорсингові послуги, тому вимагаємо від кандидата мінімум 1 рік досвіду на посаді бухгалтер.

□ Робота з частковою зайнятістю, 3 рази на тиждень (дні можна обрати за бажанням) по 3-4 годин. Перевага мешканцям міста. м.Козятин. Офіс: Новий універмаг. Ольга Петрівна 096-700-27-38

РЕМОНТ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. 093-817-40-91

□ Виконую ремонтні роботи: шпаклюю, фарбую, роблю потолки, відкоси, багети, стіни, штукатурка. 097-816-97-62

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам поросята. 097-704-97-81

□ Продам поросята «Петрен» та кізочку 4 місяці. 067-949-60-30

□ Продам поросята 12-15 кг., 3500 грн/пара, їдять усе. 063-419-00-38, 063-419-00-95

ПРОДАМ

□ Ванну чавунну 1,7 м., в доброму стані. 067-394-60-27

□ Кабіну душову в доброму стані, генератори бензиновий та дизельний 3,5 квт. 067-760-74-97

□ Котел газовий б/в з італійською автоматикою, причіп для велосипедів. 063-190-42-97

□ Пливу газу «Indesit», мийка з тумбою емалювана, велосипед «Тиса» б/в в хорошому стані, пральна машина автомат «Електролюкс» б/в. 063-259-17-79

□ Блок дверний дубовий б/в, двері міжкімнатні б/в, лінолеум, ванна б/в. 063-287-60-19

□ Мотокоосу AL - КО ВС 4535, б/в. 095-708-00-81

□ Батареї чавунні ребра, 70 грн./шт. 063-260-11-08

□ Комод на 5 шухляд в хорошому стані - 2000 грн. 096-690-84-07, 063-316-28-84

Аудиторія груп RIA Козятин

Фейсбук – 11 000 підписників
Instagram – 8 671 підписників
Viber – 1 641 підписників
Telegram – 4 604 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку – 500 грн*

* ціни вказані без урахування ПДВ

□ Соковижималку електричну, чоботи зимові жіночі 39 р., пальто зимове жіноче 56-58 р. 063-593-09-47

□ Банки б/в 0'5 л - 20 шт., 1 л - 10 шт. 098-980-79-33

□ Пшеницю. 098-724-74-94

□ Лодка надувна двомісна «Колібри». 097-110-25-73

□ Стіл комп'ютерний. 063-530-15-08

□ Твердопаливний котел Холмова б/в. 067-608-90-52

□ Ячмінь. 097-453-44-53

□ Вулмки з бджолосім'ями. 096-567-48-75

□ Шифер 350, цегла біла 8, торг. 097-962-57-52

□ Велосипеди «Україна», «Славутич», «Аіст» б/в. 097-346-90-40

□ Земельні ділянки с/г призначення, с. Глухівці, чорнозем 20 сот., можливий продаж по 10 сот. і 40 сот. разом, до ділянок легка транспортна доступність. 096-73-043-73

□ Телевізор Панасонік з тюнером -1000 грн., пральну машинку напівавтомат Сатурн-600 грн., швейну машинку Подолка з тумбочкою - 500 грн., в гарному та робочому стані. 093-013-29-20

НЕРУХОМІСТЬ

□ Будинок с. Журбинці, вул. Слобода 93, ділянка 44 сот., сарай, погріб, підведена центральна вода. 067-949-60-30

□ Частину будинка недорого. 063-154-64-55

□ Земельну ділянку 24 сот., с. Журбинці, вул. Центральна 26. 067-949-60-30

□ Будинок вул. Слобода 43, с. Журбинці, зем. ділянка 44 сот., вода, госп. будівлі. 067-949-60-30

□ Будинок 66 кв. м., с. Козятин, вул. Подільська, зем. ділянка 34 сот., газ, вода, каналізація, госп. будівлі. 097-763-97-86, 063-630-96-77

□ 1-кімн. кв., 30,1 кв. м., другий поверх, газ+пічне опал., біля будинку зем. діл. 2 сотки, літня кухня, сарай, вода біля будинку, смт. Залізничне, вул. Весняна 2, кв. 14. 067-405-04-43

□ Частина будинку 24,5 кв. м., с. Козятин, вул. Лісова 12, городу 10 сот., вода централізована, садок, сарай, погріб, гараж. 098-599-47-10

□ Земельну ділянку, с. Козятин, вул. Медова 66, біля царського села (колишня Панфілова 70), 18,5 сот., на території є невеличка стара будівля. 093-295-11-91

□ 2-кімн. кв., вул. Героїв Майдану. 063-385-82-02

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., та госп. будівлями, с. Козятин, загальна площа ділянки 17 сот. 097-248-32-19

□ Будинок 70 кв. м., з усіма зручностями, госп. будівлі, 40 сот. землі, молодий сад, гараж, два погребі, поруч ставок, можливий обмін, с. Кордишівка, вул. Джерельна. 097-705-20-68

□ Будинок 55,6 кв.м., госп. будівлі, земельна ділянка 6 сот., р-н ПРБ, зручне місце розташування. 063-025-59-90

□ Будинок с. Козятин, вул. Подільська, земельна ділянка 38 сот. 063-870-87-80, 073-469-00-38

□ Будинок с. Козятин, газ та пічне опалення, сарай, погріб, криниця на подвір'ї, зем. ділянка 24 сот. 098-520-43-79

□ Гараж 6 х 4 м., світло, яма, в кооп. «Жигулі». 096-730-43-73

□ Будинок 80 кв. м., без ремонту, с. Козятин, вул. Гончарова 1, 18 сот. земельна ділянка. 093-013-27-88

□ Земельна ділянка, чорнозем, р-н Поле Чудес, невеликий сад, криниця, контейнер, поруч міська зупинка. 097-989-09-79

□ 1-кімн. квартиру на 1-му поверсі в центрі міста. 063-289-28-20 27-28-29

□ 1-кімн. кв., р-н ПРБ, вул. Захисників України 69, другий поверх, без ремонту, сарай, погріб. 093-890-90-37

□ Будинок терміново, вул. В. Великого, газ, вода. 096-969-45-97, 093-882-26-45

□ Частину будинку, потребує ремонт, вул. Стуса, центр, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опалення, гараж метал. 3,5 х 6 м., сарай, погріб, криниця. 068-548-59-98, 093-632-24-12

□ 3-кімн. кв., центр, 60 кв. м., 4 поверх, середня, інд. опалення, без ремонту. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., центр, 4 поверх, 67 кв. м., гарне планування, інд. опалення, ремонт, р-н стоматології. 093-704-31-57

□ Будинок, 30 сот. зем. ділянки, зі старим будинком неподалік центру. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, гарне планування. 093-704-31-57

□ Будинок сучасний новий без внутрішніх робіт 30 сот., зем. діл., р-н «Царське село». 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., 50 кв. м., р-н АТБ, другий поверх, центр, середня, інд. опалення, частковий ремонт. 093-704-31-57

□ Земельна ділянка 30 сот., зі старим будинком, вул. Дубініна. 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., центр, євроремонт, гараж. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, гараж, сарай, літня кухня, криниця, газ та пічне опал., 6 сот. зем. діл., вул. Отця Олександра 68. 097-603-03-63

□ Гараж в кооператив «Жигулі». 068-115-26-13

□ 3-кімн. кв., 109,6 кв. м., другий поверх, ремонт, інд. опалення, частково з меблями, гарне планування. 068-041-23-86, 063-320-92-60

□ Частина будинку в центрі Козятин, вул. Куликівського, 4, площею 76,9 кв. м., зем. діл-ка 4,6 сот. 073-060-45-75

□ 4-кімн. кв., в центрі міста, перший поверх. 063-298-50-37

АВТОМОТО

□ ЗАЗ-110307 «Славута», 2007 р. в., колір синій, один власник. 093-051-66-97

□ Renault Scenic 2009 р. в., 1,9 дизель, колір сірий, коробка 6 передач. 096-903-57-04 Ана-толій

□ Прицеп до легкового авто тентований випуск м. Бердичів. 097-110-25-73

□ ВАЗ 2105, 1991 рік в хорошому стані. 068-115-26-13

□ Kia Cerato, 1.6 бензин, добрий стан. 068-115-26-13

□ Renault Kangoo пасажир 1.5 дизель, відмінний стан. 068-115-26-13

□ Citroen Berlingo 1,2 бензин, 1997 рік в доброму стані, терміново. 068-115-26-13

КУПЛЮ

□ Куплю 3-кімн. квартиру, середні поверхи. 093-498-00-69

РІЗНЕ

□ Познайомлюся з чоловіком для проживання 60-66 років, вдова, забезпечена. 068-099-30-27

□ Здам квартиру без зручностей, є грядка, сарай для курей, або продам, р-н «Автостанції» - 1000 грн. 063-026-74-92

□ Здам в оренду однокімнатну квартиру зі всіма зручностями в місті то Козятин по вул. Довженка 101а звертайтеся по тел. 066-646-08-64.

Так рано, так гірко... Не стало цілої прекрасної сім'ї, через нетверезу мажорну мразь, яка трапилася на шляху

КОМАРУ МАКСИМУ МИКОЛАЙОВИЧУ, його дружині ОЛІ, 10-річному їх сину ДЕНИСКОВІ та 7-річній АЛІСІ

Максиму було лише 33. Він дуже багато встигав, ніби спішив жити, але їздив за Правилами дорожнього руху і навіть повільно, коли, як він казав на дітей і дружину: «Везу дуже цінний груз».

Був рішучим, товариським, комунікабельним, перспективним і надійним. Цінили його на роботі, в спорті, в університеті, поважали сусіди, але життя безжальне.

20.07.2024 року минає 3-тя річниця, як сталося криваве резонансне та страшне ДТП на трасі Стрий-Мукачеве.

Дружина Максима Ольга і маленький Денис загинули відразу, доньку Алісу медики відвезли у Львівський дитячий медцентр, а за життя Максима кращі лікарі України боролися 12 днів

міжнародному реанімаційному нейрохірургічному центрі, але із коми вийти не вдалося.

Офіцер, магістр, боксер, актор, просто людина-душа, який брав кращі риси характеру від старших і передавав їх своїм дітям, племінникам, іншим дітям, тепер спочиває з Богом та своєю сім'єю.

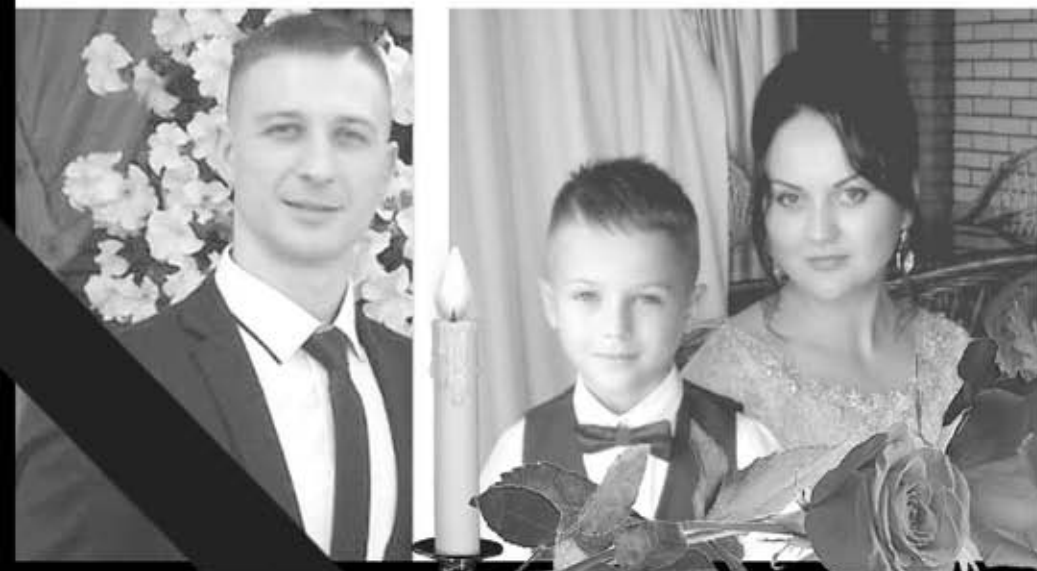
До останньої миті всі сподівались, що Максиму під силу разом із лікарями подолати всі труднощі, але травма голови, на жаль, була занадто «суворою».

Серце матері Світлани Степанівни, вчительки школи №1, також не витримало такої втрати. Аліса вижила після аварії, але стала круглою сиротою.

Суди продовжуються, наступне засідання в жовтні 2024 року.

Нехай світла пам'ять про Максима та його назавжди молоду сім'ю залишається в серцях близьких, рідних та знайомих, друзів та вчителів, а Бог подарує їм вічне життя та спокій.

Батько, брат та його сім'я

□ Здам гараж в оренду, центр міста. 063-530-15-08

□ Зніму 2-кімн. квартиру з інтернетом. 063-294-70-99 Яна

□ Здам гараж в кооп «Тунель». 097-410-59-96

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Орлюк Валерій Леонідович вважати недійсним.

□ Втрачено посвідчення про приписку на ім'я Маковецький Богдан Анатолійович вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Самойленко Микола Борисович вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Устименко Геннадій Олександрович вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Шевчук Олена Іванівна вважати недійсним

9 днів світлої пам'яті люблячого чоловіка, батька, брата, друга

Комара Валентина Володимировича

5.07.1958 – 9.07.2024

Ніяк не можемо ми збагнути,
Що ти пішов від нас навек.
Ніяк не можемо ми забути
Твої страждання в смертний час.

Як боляче без тебе жити,
Душа риде, тужить і болить,
Ніким тебе не можна замінити,
І сльози ллються, як струмок бжить.

Усе своє життя ти віддав служінню музи. Служив в оркестрі Прикарпатського військового округу. По закінченню служби все своє життя віддав музичній школі. Пройшов шлях від педагога до керівника закладу. Залишив про себе добру, світлу пам'ять у всіх учнів, педагогів, у всіх рідних та знайомих. Всі, хто знав Валентина Володимировича, пом'януть незлим тихим словом. Спи спокійно, наш рідненький. Ти назавжди залишишся в наших серцях.

Вічно сумуючі:
дружина, діти, брат та вся велика родина

Ти назавжди будеш у наших серцях!
Ти велика наша втрата. Ніколи тебе не забудемо!

17-го липня минає 9 днів, як при виконанні бойового завдання біля Херсону загинув найкращий чоловік, батько, дідусь та просто чудова людина для нас усіх

Волинець Володимир Іванович

04.10.1969 р. - 09.07.2024 р.

Герої йдуть, щоб жити
У пам'яті людей, у їх серцях.
І подвиг його важко оцінити,
Віддав він найдорожче — це життя!
За небо мирне бився,
За дім свій, за честь свого роду
І померати зовсім не хотів...
Героям вічна Шана, Честь і Слава!
За те, щоб жити — жертвують життям.
З Небес за нами вже спостерігають,
На жаль, немає звідти вороття.
Але вони зірками нам всім світять,
Дорогу в краще наше майбуття освітлюють,
Зробивши все можливе, щоб було взагалі ЖИТТЯ!

Вічно сумуючі: дружина, син,
невістка, онук, брат Тарас з сім'єю та сестри

10 років минає 18 липня, як відійшов у вічність прекрасна людина, коханий чоловік, люблячий батько, дідусь, свекор, брат

Барчук Володимир Васильович

Щемить душа і капає сльоза і щось немов стискає, тисне груди,
10 років, як тебе нема, а туга нас не покидає всюди.
Той день, коли твій світ погас і серце перестало битись,
Став найстрашнішим днем для нас, з яким не можемо змиритись.

Як боляче без тебе, рідний, жити, душа риде, тужить і болить
Ніким тебе не можна замінити, і сльози ллються, як струмок бжить.
Якби ти міг ще довго жити, були б щасливі ми усі,
Але не в силах ми змінити Господню волю у житті.

Хто знав — пом'янить
Хто забув — згадайте

Вічно сумуючі: дружина, син, онук, невістка, сестра.

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газети RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

* 067-68-78-940 093-437-22-16

095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 липня 2024

□ Продам, куплю, різне — 20 грн	□ Продаж свійських тварин — 50 грн
□ Авто Мото, нерухомість — 30 грн	□ Оголошення в рамці — 80 грн
□ Втрата документів — 80 грн	□ Фотооголошення — 120
□ Виділене оголошення — 50 грн	□ Робота, ремонт та послуги — 100 грн

Години прийому оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення
- субота і неділя - вихідний

